

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: FS

Tuženik: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Izreka

Članak 15. stavak 1. Direktive 2004/38/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o pravu građana Unije i članova njihovih obitelji slobodno se kretati i boraviti na državnom području država članica, o izmjeni Uredbe (EEZ) br. 1612/68 i stavljaju izvan snage direktiva 64/221/EEZ, 68/360/EEZ, 72/194/EEZ, 73/148/EEZ, 75/34/EEZ, 75/35/EEZ, 90/364/EEZ, 90/365/EEZ i 93/96/EEZ treba tumačiti na način da odluka o protjerivanju građanina Unije s državnog područja države članice domaćina, donesena na temelju te odredbe, zbog toga što taj građanin Unije više nema pravo na privremeni boravak na tom državnom području na temelju te direktive, nije u potpunosti izvršena samo na temelju činjenice da je navedeni građanin Unije fizički napustio navedeno državno područje u roku koji mu je u toj odluci određen za dobrovoljni odlazak. Kako bi ostvario novo pravo na boravak na temelju članka 6. stavka 1. navedene direktive na istom državnom području, građanin Unije protiv kojeg je donesena takva odluka o protjerivanju mora ne samo fizički napustiti državno područje države članice domaćina, nego i stvarno i konkretno okončati svoj boravak na tom državnom području, tako da se prilikom njegova povratka na navedeno državno područje ne može smatrati da se njegov boravak zapravo nastavlja na njegov raniji neprekinuti boravak na istom državnom području. Na sudu koji je uputio zahtjev je da provjeri je li to slučaj uzimajući u obzir sve konkretne okolnosti koje obilježavaju posebnu situaciju građanina Unije o kojem je riječ. Ako iz takve provjere proizađe da građanin Unije nije stvarno i konkretno okončao svoj privremeni boravak na državnom području države članice domaćina, ta država članica nije dužna donijeti novu odluku o protjerivanju na temelju istih činjenica koje su dovele do odluke o protjerivanju koja je već donesena protiv tog građanina Unije, nego se može osloniti na potonju odluku kako bi ga obvezala da napusti njezino državno područje.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

**Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. lipnja 2021. – Bolivarijanska Republika Venezuela/Vijeće
Europske unije**

(Predmet C-872/19 P) (¹)

(„Žalba – Zajednička vanjska i sigurnosna politika (ZVSP) – Mjere ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli – Tužba za poništenje koju je podnijela treća država – Dopuštenost – Članak 263. četvrti stavak UFEU-a – Aktivna procesna legitimacija – Pretpostavka da se na tužitelja mora izravno odnositi mjera koja je predmet njegove tužbe – Pojam „pravna osoba” – Pravni interes – Regulatorni akt koji ne podrazumijeva provedbene mjere”)

(2021/C 320/07)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Bolivarijanska Republika Venezuela (zastupnici: L. Giuliano i F. Di Gianni, *avvocati*)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije (zastupnici: P. Mahnič i A. Antoniadis, *agenti*)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 20. rujna 2019., Venezuela/Vijeće (T-65/18, EU:T:2019:649) u dijelu u kojem se njome odbija tužba Bolivarijanske Republike Venezuele za poništenje članaka 2., 3., 6. i 7. Uredbe Vijeća (EU) 2017/2063 od 13. studenoga 2017. o mjerama ograničavanja s obzirom na stanje u Venezueli.

2. Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje o meritumu.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

(¹) SL C 45, 10. 2. 2020.

**Presuda Suda (peto vijeće) od 24. lipnja 2021. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen – Njemačka) – DB Netz
AG/Bundesrepublik Deutschland**

(Predmet C-12/20) (¹)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Željeznički prijevoz – Međunarodni željeznički teretni koridori – Uredba (EU) br. 913/2010 – Članak 13. stavak 1. – Uspostava jedinstvenog kontaktnog mjesta za svaki pojedini teretni koridor – Članak 14. – Priroda okvirnih pravila za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na teretnom koridoru koja je utvrdio izvršni odbor – Članak 20. – Regulatorna tijela – Direktiva 2012/34/EU – Članak 27. – Postupak podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta – Uloga upravitelja infrastrukture – Članci 56. i 57. – Funkcije regulatornog tijela i suradnja između regulatornih tijela”)

(2021/C 320/08)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: DB Netz AG

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

1. Članak 13. stavak 1., članak 14. stavak 9. i članak 18. točku (c) Uredbe (EU) br. 913/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. rujna 2010. o europskoj željezničkoj mreži za konkurentni prijevoz robe te članak 27. stavke 1. i 2. Direktive 2012/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o uspostavi jedinstvenog Europskog željezničkog prostora, u vezi s točkom 3. podtočkom (a) Priloga IV. toj direktivi, treba tumačiti na način da je upravitelj infrastrukture, definiran u članku 3. točki 2. navedene direktive, tijelo nadležno za donošenje – u okviru nacionalnog izvješća o mreži – pravila koja se primjenjuju na postupak podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta, uključujući u pogledu isključivog korištenja određenog elektroničkog sustava za rezervaciju, na jedinstvenom kontaktnom mjestu predviđenom u tom članku 13. stavku 1.
2. Preispitivanje – koje provodi nacionalno regulatorno tijelo – pravila u vezi s postupkom podnošenja zahtjevâ za dodjelu infrastrukturnog kapaciteta na jedinstvenom kontaktnom mjestu, a koja su predviđena u izvješću o mreži, uređeno je odredbama članka 20. Uredbe br. 913/2010 i te odredbe treba tumačiti na način da se regulatorno tijelo države članice ne može usprotiviti tim pravilima a da pritom ne ispunjava obveze suradnje koje proizlaze iz tog članka 20. i, posebno, bez prethodnog savjetovanja s regulatornim tijelima drugih država članica uključenih u teretni koridor kako bi se, koliko je to moguće, postigao zajednički pristup.